

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พระเจ้ากำลังสอนลูก ลูกมีเพชรพลอยแห่งความรู้ ลูกต้องทำธุรกิจด้วยเพชรพลอยเหล่านี้ ลูกศึกษาความรู้ ไม่ใช่ความเลื่อมใสศรัทธาที่นี่
- คำถาม:** ประเด็นที่มหัศจรรย์ใดที่ลูกกำหนดไว้แล้วในละครที่มนุษย์เชื่อว่าเป็นการกระทำที่สูงส่งของพระเจ้าและสรรเสริญท่านสำหรับสิ่งนั้น?
- คำตอบ:** เมื่อพวกเรามีนิมิตของผู้ที่เขาศรัทธา พวกเขารู้ว่าพระเจ้าได้ให้นิมิตนั้นแก่พวกเขา อย่างไรก็ตามทุกสิ่งเกิดขึ้นตามละคร ในด้านหนึ่งพวกเขาสรรเสริญพระเจ้า และในอีกด้านหนึ่งพวกเขาพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่ง และนั่นจึงเป็นการประณามท่าน

โอมชานติ พระเจ้าพูด สิ่งนี้ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่า ทั้งมนุษย์และเทพไม่สามารถเป็นพระเจ้าได้ พวกเขาสวดภาวนา: ขอคารวะต่อเทพบราห์มา, ขอคารวะต่อเทพวิษณุ, และขอคารวะต่อเทพชังการ์ แล้วพวกเขาก็พูดว่า: ขอคารวะต่อชีวา ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกรู้ว่าชีวาไม่มีร่างกายของท่านเอง ชีพบาบาและซาลิเกรมอยู่ในโลกไม่มีตัวตน ลูกๆ รู้ด้วยเช่นกันว่าพ่อกำลังสอนพวกเราดวงวิญญาณ ในความเป็นจริงไม่มีหุมนุ่มอื่นใดที่มีความเป็นมิตร (ซัง) แห่งสัจจะ (สัด) พ่อพูดว่า: พวกเขาคือความเป็นเพื่อนของมายา ไม่มีใครเข้าใจว่าพระเจ้ากำลังสอนพวกเรา แม้ว่าพวกเขาจะฟังก็เถอะ พวกเขาก็คิดว่าเป็นพระเจ้ากฤษณะพูด ในแต่ละวันการศึกษาก็ตลกลดลงอย่างต่อเนื่องเพราะพวกเขาไม่รู้จักแม้กระทั่งศาสนาของตนเอง ทุกคนรักกฤษณะ; เป็นกฤษณะที่พวกเขาแวงไกวโนเบล เวลานั้นลูกเข้าใจว่าเป็นลูกแวงไกวใครโนเบล ทารกสามารถถูกแวงไกวได้ แต่ไม่สามารถถูกแวงไกวพ่อได้ ลูกจะแวงไกวชีพบาบาหรือ? ท่านไม่ได้เป็นเด็ก ท่านไม่ได้เข้ามาสู่การกลับมาใช้ชาติเกิด ท่านคือจุด เหตุใดลูกจึงจะแวงไกวท่าน?! ผู้คนมากมายได้นิมิตของกฤษณะ ทั้งโลกปรากฏอยู่ในปากของกฤษณะ เพราะเขากลายเป็นนายของโลก เนยคือสัญลักษณ์ของโลก ผู้ที่ต่อสู้กันเองก็ต่อสู้กันเพื่อเนยในรูปของโลกลดด้วยเช่นกัน พวกเขาคิดว่าพวกเขาจะได้รับชัยชนะ ก่อนเนยปรากฏให้เห็นในปากของกฤษณะ พวกเขามีนิมิตที่หลากหลาย แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของนิมิตเหล่านั้น ที่นี้ความหมายของนิมิตได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้ว มนุษย์คิดว่าพระเจ้าให้นิมิตแก่พวกเขา พ่ออธิบายว่า: ไม่ว่าพวกเขาจะจดจำใคร ตัวอย่างเช่น หากพวกเขากราบไหว้บูชากฤษณะอย่างแรงกล้า - และแล้วความปรารถนาของเขาก็ได้รับการตอบสนองเพียงชั่วคราว สิ่งนั้นก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยเช่นกัน ไม่อาจกล่าวได้ว่าพระเจ้าให้นิมิต ไม่ว่าใครจะกราบไหว้บูชาผู้ใดด้วยศรัทธาอันแรงกล้าก็ตาม เขาก็จะได้นิมิตของสิ่งนั้น ที่ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร การสรรเสริญของพระเจ้าคือท่านให้นิมิต ในด้านหนึ่งมีการสรรเสริญเป็นอย่างยิ่งและอีกด้านหนึ่งพวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน! พวกเขาทำความเลื่อมใสศรัทธาด้วยศรัทธาที่มลายเช่นนั้น! พวกเขาคิดว่า: เท่านั้นเอง! ฉันมีนิมิตของกฤษณะ; ฉันจะไปสู่ดินแดนของกฤษณะอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามดินแดนของกฤษณะมาจากไหน? เวลานั้นพ่ออธิบายความลับเหล่านั้นทั้งหมดแก่ลูกๆ เวลานั้นดินแดนของกฤษณะกำลังมีการก่อตั้งขึ้นมา นี่คือนิมิตของคันทัส (ปีศาจ-ลุงของกฤษณะ) คันทัส, อคาสุรย์, บาคาสุรย์, กุมภกรรณและราวันทั้งหมดนั้นคือชื่อของปีศาจ พวกเขาคิดว่าเขียนสิ่งต่างๆ เช่นนั้นในคัมภีร์! สิ่งนี้ต้องมีการอธิบายด้วยเช่นกันว่ามีกูรูสองประเภท กูรูประเภทหนึ่งเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาและเขาสอนเพียงความเลื่อมใสศรัทธาเท่านั้น อย่างไรก็ตามพ่อนี้คือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านเรียกว่าสัทกูรู ท่านไม่เคยสอนความเลื่อมใสศรัทธา ท่านสอนความรู้เท่านั้น มนุษย์มีความสุขอย่างมากในการทำความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาเล่นแถมบูรีน ลูกสามารถเห็นได้ว่าพวกเขาสร้างวัดมากมายให้แก่เทพในเบนารเอสอย่างไร พวกเขาทั้งหมดคือแถมชายสินค้า สิ่งนี้เป็นธุรกิจของความเลื่อมใสศรัทธา ธุรกิจของลูกๆ คือเพชรพลอยแห่งความรู้ นี่เรียกว่าธุรกิจด้วยเช่นกัน พ่อเป็นพ่อค้าเพชรด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าเพชรพลอยเหล่านี้คืออะไร เพียงผู้ที่เข้าใจสิ่งนี้ในวงจรที่แล้วเท่านั้นที่จะเข้าใจสิ่งนี้ในเวลาอื่น ผู้อื่นจะไม่เข้าใจสิ่งนี้เลย บุคคลสำคัญทั้งหมดจะมาและเข้าใจในเวลาสุดท้าย พวกเขาเองก็กลับใจใหม่เช่นกัน ผู้คนถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับพระราชาจนาค จานาคก็กลายเป็นอนุจนาค (เขาได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที) หากชื่อของใครบางคนคือกฤษณะ ลูกจะพูดว่า: ท่านจะกลายเป็นอนุ(คนแรก), กฤษณะที่สูงส่ง ดูซิว่ากฤษณะที่สมบูรณ์พร้อม, เต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรมนั้นอยู่ที่ใด แล้วดูซิว่าผู้นี้ (บราห์มา) อยู่ที่ใด! ใครบางคนที่มีชื่อลักษณะเธอไปอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นบูชาของลักษมีและนารายณ์และร้องสรรเสริญพวกเขา แต่เธอไม่เข้าใจว่าทำไมถึงมีความแตกต่างระหว่างเธอกับพวกเขา เวลานั้นลูกๆ ได้รับความรู้แล้วว่าวงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร ลูกจะใช้ 84 ชาติเกิดอย่างแน่นอน วงจรโลกนี้ยังคงหมุนไปอย่างต่อเนื่องนับครั้งไม่ถ้วน มันไม่มีวันหยุด ลูกคือนักแสดงในละครนี้

มนุษย์เข้าใจได้อย่างแน่นอนว่าพวกเขาได้มาเพื่อเล่นบทบาทในละครนี้ แต่พวกเขาไม่รู้ตอนเริ่ม,ตอนกลางและตอนจบของละคร ลูกๆรู้ว่าสถานที่อยู่อาศัยของพวกเขาตรงวิญญูณนั้นอยู่ไกลแสนไกลเหนือทุกสิ่ง ที่นั่นแสงสว่างของดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ไม่มีอยู่ ลูกๆที่เข้าใจทั้งหมดนี้มักเป็นคนที่ธรรมดาและยากจน นี่เป็นเพราะบาร์ตเคยเป็นดินแดนที่มั่งคั่งที่สุดและเป็นบาร์ตที่กลายเป็นผู้ที่ยากจนที่สุด การละเล่นทั้งหมดเกี่ยวกับบาร์ต ไม่มีดินแดนอื่นใดที่บริสุทธิ์เท่ากับบาร์ต ในโลกที่บริสุทธิ์มีเพียงดินแดนที่บริสุทธิ์ ไม่มีดินแดนอื่นคงอยู่ที่นั่น บาบ่าได้อธิบายแล้วว่าทั้งโลกนี้เป็นเกาะที่ไม่มีขีดจำกัด เช่นเดียวกับที่ลังกาถือเกาะ พวกเขาพูดว่าราวันอยู่ในลังกา(ศรีลังกา) เวลานั้นลูกๆเข้าใจในสิ่งนั้น ในความเป็นจริงอาณาจักรของราวันอยู่เหนือทั้งเกาะที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ทั้งโลกนี้อยู่บนมหาสมุทร มันเป็นเกาะ ราวันปกครองเหนือเกาะนั้น สืบมาเหล่านี้ทั้งหมดอยู่ในกรงขังของราวัน พวกเขาสร้างเรื่องราวที่มีขีดจำกัด ทุกประเด็นเหล่านี้คือประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัด นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัด ภายในละครนี้พวกเขานั่งและสร้างละครเล็กๆ ภาพยนตร์เหล่านี้ได้มีการสร้างขึ้นในเวลานี้ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องง่ายสำหรับพ่อที่จะอธิบาย ละครที่ไม่มีขีดจำกัดทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ โลกที่ไม่มีตัวตนและอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนไม่สามารถอยู่ในสติปัญญาของใคร ลูกๆรู้ว่าพวกเขาตรงวิญญูณคือผู้ที่อาศัยในโลกที่ไม่มีตัวตน เหล่าเทพคือผู้อาศัยในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พวกเขาเรียกว่าเป็นเทวดานางฟ้าด้วยเช่นกัน ที่นั่นกรงขัง(ร่างกาย)ของเนื้อและกระดูกไม่ได้คงอยู่ บทบาทของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนนั้นเป็นช่วงระยะเวลาสั้นๆ เวลานั้นลูกๆยังคงไปและกลับมาอยู่เรื่อยๆ (จากอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน) จากนั้นลูกๆก็จะไม่มีวันไปที่นั่นอีก เมื่อลูกตรงวิญญูณลงมาจากบ้านดั้งเดิม ลูกจะไม่ได้ลงมาผ่านอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ลูกมาโดยตรง เวลานั้นลูกกลับไปโดยผ่านอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนมีบทบาทในเวลานี้ ความลับทั้งหมดเหล่านี้ได้มีการอธิบายให้แก่ลูกๆ พ่อรู้ว่าท่านกำลังอธิบายแก่ดวงวิญญูณ ไม่มีผู้รู้หรือชั้นยาสซี ฯลฯ ที่จะรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ พวกเขาไม่สามารถพูดถึงสิ่งเหล่านี้ได้ พ่อพูดกับลูกๆ หากไม่มีอวัยวะท่านจะไม่สามารถพูดได้ ท่านพูดว่า: พ่อรับการคำจูนของร่างนี้และสอนลูกๆ สายตาของลูกตรงวิญญูณก็หันไปหาพ่อด้วยเช่นกัน ทุกสิ่งเหล่านี้เป็นประเด็นใหม่ ท่านคือพ่อที่ไม่มีตัวตน ชื่อของท่านคือชีพบบา ถึงอย่างไรชื่อของลูกตรงวิญญูณก็คือดวงวิญญูณอยู่แล้ว ชื่อของร่างกายของลูกเปลี่ยนไป มนุษย์พูดว่า: ดวงวิญญูณสูงสุดอยู่เหนือรูปและนาม แต่พวกเขายังคงพูดว่าชื่อของท่านคือชีวาใช่ไหม? พวกเขากราบไหว้บูชาท่านด้วยเช่นกัน พวกเขาเข้าใจสิ่งหนึ่งแต่ทำอีกสิ่งหนึ่ง เวลานั้นลูกเข้าใจ ชื่อ, รูป, ประเทศและเวลาของพ่อด้วยเช่นกัน ลูกๆว่าไม่มีสิ่งใดสามารถคงอยู่ได้โดยที่ไม่มีรูปและนาม นี่เป็นประเด็นที่ละเอียดอ่อนมากที่จะต้องเข้าใจเช่นกัน พ่ออธิบายว่า: “การหลุดพ้นในชีวิตภายในหนึ่งวินาที”เป็นที่จดจำกันมา นั่นหมายความว่ามนุษย์ธรรมดาสามารถกลายเป็นนารายณ์ได้ แม้ว่าพวกเขาจะกลายเป็นลูกของพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ แต่พวกเขาก็ยังคงถือว่าเป็นนายแห่งสวรรค์ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจแม้แต่สิ่งนี้ พ่อพูดว่า: ลูกๆเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกๆ คือการกลายเป็นเหมือนนารายณ์จากมนุษย์ นี่คือการซาโยคะ ลูกๆมากมายก็ได้รับนิมิตของภาพลักษณ์ที่มีแขน(ของวิษณุ) สิ่งนี้พิสูจน์ว่าพวกเขาจะกลายเป็นนายของดินแดนแห่งวิษณุ ลูกๆว่าในสวรรค์เช่นกัน เบื้องหลังบัลลังก์ของลักษมีและนารายณ์พวกเขาเห็นสัญลักษณ์ของวิษณุ นั่นหมายความว่าบัลลังก์ของเขายืนอยู่ในดินแดนของวิษณุ ลักษมีและนารายณ์เป็นนายของดินแดนของวิษณุ นั่นคือดินแดนของกฤษณะ นี่คือนิรันดร์ของคณัส ชื่อเหล่านี้ได้มีการให้ไว้ด้วยเช่นกันตามละคร พ่ออธิบายว่า: รูปของพ่อละเอียดอ่อนมาก ไม่มีใครสามารถรู้ได้ พวกเขาพูดว่าดวงวิญญูณคือดวงดาว แต่พวกเขาก็สร้างลึงกัม มิฉะนั้นพวกเขาจะทำการกราบไหว้บูชาได้อย่างไร? เมื่อพวกเขาได้สร้างไฟบูชาโยธูของรูตรา พวกเขาทำพิธีกรรมที่มีรูปเหมือนนิ้วหัวแม่มือ (สัญลักษณ์ของดวงวิญญูณ) ในด้านหนึ่งพวกเขาพูดว่ามันเป็นดวงดาวที่มหัศจรรย์ พวกเขาพยายามทุกวิถีทางที่จะได้เห็นดวงวิญญูณ แต่ไม่มีใครสามารถมองเห็นได้ พวกเขาพูดถึงรามากฤษณะและวิเวกอนันดาด้วยเช่นกัน ผู้ที่กล่าวว่า “ฉันเห็นดวงวิญญูณปรากฏออกมาจากเขา (รามากฤษณะ) และหลอมรวมเข้าไปในตัวฉันเอง” เวลานั้นวิเวกอนันดาได้นิมิตของใคร? รูปของดวงวิญญูณและดวงวิญญูณสูงสุดเป็นหนึ่งเดียวและเป็นสิ่งเดียวกัน จุด(แห่งแสง)ที่มองเห็น พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย ไม่มีใครต้องการที่จะมีนิมิตของดวงวิญญูณ พวกเขาต้องการที่จะมีนิมิตของพระเจ้า วิเวกอนันดานั่งด้วยความปรารถนาที่จะมีนิมิตของพระเจ้าผ่านกูรูเขาเพียงแต่พูดว่า: นั่นคือแสง แสงนั้นหลอมรวมเข้าไปในตัวฉัน เขามีความสุขกับแค่สิ่งนั้น เขาคิดว่านั่นเป็นรูปของดวงวิญญูณสูงสุด ความรู้สึกที่บริสุทธิ์ต่อกูรูจะถูกเก็บไว้เพื่อที่จะได้รับนิมิตของพระเจ้า พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย แต่ใครที่จะอธิบายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาได้? เวลานั้นพ่อนั่งที่นั่นและอธิบาย: ไม่ว่าจะเป็นรูปที่หลายหลายใดก็ตาม ไม่ว่าลูกจะรักษาความรู้สึกที่บริสุทธิ์ต่อผู้ใดนั้นมากแค่ไหน ไม่ว่าลูกจะมองเห็นภาพลักษณ์ใด นั่นคือนิมิตที่ลูกได้รับ ยกตัวอย่างเช่น หากใครบางคนกราบไหว้บูชาคณศอย่างมาก เขาก็จะเห็นนิมิตของคณศในรูปที่มีชีวิต มิฉะนั้นศรัทธาของเขาจะได้รับการยืนยันได้อย่างไร? เมื่อพวกเขาเห็นรูปของแสงที่สว่างไสว พวกเขาจะคิดว่าพวกเขากำลังได้รับนิมิตของพระเจ้า เขามีความสุขกับสิ่งนั้น ทั้งหมดนี้คือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา, เป็นสภาพของการตกลงมา ชาติเกิดแรกนั้นดีและจากนั้นก็ตกลงมาเรื่อยๆจนกระทั่งถึงเวลาสุดท้าย มีเพียงลูกๆเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ ความรู้เวลานี้กำลังอธิบายให้กับ

คนที่มีความรู้คนเดียวกันกับที่ได้อธิบายให้พวกเขาเมื่อวงจรที่แล้ว เพียงผู้คนของวงจรที่แล้วเท่านั้นที่จะมา ศาสนาที่ เหลื่อนั้นแยกไปอย่างสมบูรณ์ พ่ออธิบาย: จงเขียนว่า “พระเจ้าพูด” ในแต่ละภาพและทุกภาพ ลูกจำเป็นที่จะต้องอธิบาย ด้วยปัญญาอย่างยิ่ง พระเจ้าพูด: ยาดาวาส, พันดาวาส และพรดาวาสกำลังทำอะไรอยู่? นี่คือภาพของพวกเขา พูดกับพวกเขา ว่า: บอกเราสิว่าท่านรู้จักพ่อหรือไม่? หากท่านไม่รู้จัก นั่นหมายความว่าท่านไม่ได้มีความรักต่อพ่อ สิ่งนี้หมายความว่า ท่านคือผู้ที่สติปัญญาไม่มีความรัก หากพวกเขาไม่มีความรักต่อพ่อ พวกเขาจะถูกทำลาย สติปัญญาที่มีความรักนั้นมี ชัยชนะ สิ่งจะนั้นมีชัยชนะ ความหมายนั้นถูกต้องแม่นยำ หากไม่มีการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกก็ไม่สามารถได้รับชัยชนะ เวลา นี้จึงบอกเขาและพิสูจน์ว่ากิตะนั้นพูดโดยพระเจ้าว่า มีเพียงท่านเท่านั้นที่สอนราชาโยคะผ่านบราห์มา ที่นี้(ในอินเดีย) พวกเขาคิดว่าเป็นกิตะของพระเจ้ากฤษณะและถือสัจยปัญญาณกับกิตะนั้น ถามพวกเขาว่า: ท่านควรพิจารณาว่ากฤษณะ หรือพระเจ้าที่มาอยู่ที่นี้? พวกเขาพูดว่า (พยานที่กำลังถือสัจยปัญญาณ): ฉันคิดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งและฉันจะพูด ความจริง มีความสับสนไหม? คำสัจยปัญญาณก็กลายเป็นเท็จ ลูกๆที่ทำงานรับใช้ควรจะมี ความซาบซึ้งที่แผ่ทั่ว เมื่อลูก อธิบายด้วยความซาบซึ้งก็จะประสบความสำเร็จ การศึกษาของลูกนั้นแผ่ทั่ว ผู้ที่สอนก็แผ่ทั่วด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าพวกเขา จะไปสู่โลกใหม่และกลายเป็นสิ่งเหล่านั้น โลกใหม่กำลังมีการก่อตั้งขึ้นหลังจากสงครามมหาการณะ เวลาที่ลูกได้รับความรู้ แล้ว เป็นการซึมซับความรู้ตามลำดับกันไป ลูกมีโยคะตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ลูกควรตรวจสอบตนเองว่า: ฉันอยู่ ในการจดจำระลึกถึงมากแค่ไหน? พ่อพูดว่า: ผลลัพธ์ของความเพียรพยายามเหล่านี้ที่ลูกทำในเวลานี้จะคงอยู่ตลอดไป เป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด หากลูกสอบตกในเวลานี้ ลูกก็จะสอบตกเรื่อยๆจนแล้ววงจรแล้ว ลูกจะไม่สามารถได้มาซึ่ง สถานภาพที่สูง ลูกควรเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง บางคนก็ไปที่ศูนย์และยังข้องแวะในกิเลสอยู่เรื่อยๆด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณเช่นนั้นยังคงไปที่ศูนย์อย่างต่อเนื่อง พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้ามองเห็นทุกสิ่งและถึงอย่างไร ท่านก็รู้อยู่ดี เวลานี้เหตุใดพ่อจึงต้องมานั่งและดูสิ่งนั้น? หากลูกพูดโกหกและทำกรรมที่มีกิเลสหรือทำสิ่งที่ชั่วร้าย ลูกก็นำ มาซึ่งความสูญเสียให้กับตนเอง ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าหากลูกทำให้ใบหน้าของลูกสกปรก ลูกก็ไม่สามารถประกาศสิทธิ ในสถานภาพที่สูงได้ ไม่ว่าพ่อจะรู้หรือไม่ก็ตามนั้นก็สิ่งเดียวกัน ทำไมท่านจะต้องใส่ใจ? สำนักของลูกจะกีดกันลูก: ด้วยการทำความกรรมเช่นนั้น ฉันจะไปถึงความตกต่ำ ทำไมบาบาถึงบอกลูก? ใช่ถ้ามันอยู่ในละคร ท่านก็จะบอกลูกด้วยเช่นกัน การซ่อนเร้นจากบาบาหมายถึงการทำลายสัจจะในตนเอง เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องจดจำบาบา เพียงแค่ใส่ใจเกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและได้มาซึ่งสถานภาพที่สูง อย่าได้ใส่ใจว่าใครบางคนจะมีชีวิตอยู่หรือตาย เพียงแค่ใส่ใจว่าจะได้รับมรดกของลูกจากพ่อได้อย่างไร ดังนั้นลูกจะต้องอธิบายให้แก่ใครก็ตามอย่างสั้นๆ อัจชะ!

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้าจากแม่พ่อ บัพ ดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงอยู่ในความซาบซึ้งที่แผ่ทั่วและทำงานรับใช้ อย่าได้ทำกรรมใดๆที่จะทำให้จิตสำนึกของลูกกีดกัน ตรวจสอบตนเองว่า: ฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงนานแค่ไหน?
2. มีความใส่ใจอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและได้มาซึ่งสถานภาพที่สูง อย่าทำให้ตนเองสูญเสีย ด้วยการพูดไม่จริงหรือแสดงการทำความกรรมที่มีกิเลสใดๆ

พร: ขอให้ลูกเป็นเป็นผู้ให้ท่านที่ยิ่งใหญ่ ผู้ที่ยิ่งใหญ่ด้วยการให้ท่านคุณสมบัติพิเศษ ลูกทุกคนให้ท่านความรู้ แต่ลูกดวงวิญญาณพิเศษต้องให้ท่านคุณสมบัติพิเศษของลูก ให้ใครก็ตามที่เข้ามา อยู่เบื้องหน้าลูกได้สัมผัสกับความรักของพ่อในตัวลูก จากใบหน้าของลูกให้พวกเขาเห็นใบหน้าของพ่อ และจากกิจกรรมของลูกปล่อยให้พวกเขาเห็นบุคลิกลักษณะของพ่อ เมื่อพวกเขาเห็นคุณสมบัติพิเศษของ ลูก ให้พวกเขาได้รับแรงบันดาลใจที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณที่พิเศษ จงกลายเป็นผู้ให้ท่านที่ยิ่งใหญ่เช่น นั้นที่ลูกจะอยู่อย่างยิ่งใหญ่ตั้งแต่ตอนต้นจนถึงตอนจบ นั่นคือจากการมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาจนถึง การเป็นผู้กราบไหว้บูชา

คติพจน์: ผู้ที่อยู่อย่างมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณอยู่เสมอคือผู้ที่มีความรอบรู้เป็นอย่างมาก